

Woordelijk verslag motie/amendement "Restorestjes" - raad 14 januari 2016

De heer voorzitter:

Dan hebben we nu een motie/voorstel en ik geef het woord aan collega Els Roegiers.

Raadslid Roegiers:

Dank u wel voorzitter.

Collega's, onze fractie heeft een voorstel ingediend om de restorestjes ook in de lokale dienstencentra in te voeren en dit naar aanleiding van een vraag van een burger. Deze motie is een alternatief voor het voorstel dat werd gedaan in Ouderenzorg van december. Daarin stond letterlijk dat overschot op het bord naar de vuilbak ging en om eerlijk te zijn, wij krijgen daar de krampen van. Het lokaal beleid heeft een voorbeeldfunctie naar duurzaamheid toe; ook naar het betaalbaar houden van voedsel en er was tevens een gunstig advies van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen en ook van de Gentse milieuwinkel. Vandaar ons motie maar misschien ook nog een technische opmerking ...

In onze motie die we hadden ingegeven en die dan is verdaagd, is ons artikel 1 verloren gegaan. Met name 'Het OCMW Gent voert de restorestjes in bij de lokale dienstencentra zodat het voedseloverschot op het bord kan worden meegenomen en dat voedselverspilling wordt tegen gegaan'. Kan dat terug ingevoegd worden alstublieft?

De heer voorzitter:

We hadden dat niet gezien maar ok. Goed.

Dan is er ook een amendement van raadsleden Yoeri Note, Liliane De Cock en Jurgen Bockstaele. En ik heb begrepen dat Liliane De Cock daarover het woord zal voeren. Alstublieft ...

Raadslid De Cock:

Voorzitter, collega's,

ik voer het woord namens de drie meerderheidsfracties. Wij hebben de motie van N-VA geamendeerd omdat zowel op het Bijzonder Comité Ouderenzorg van september als december lag er inderdaad een voorstel klaar van de diensten om een antwoord te bieden op onze zorg in verband met voedselverspilling in de lokale dienstencentra. Wij hebben vanuit de meerderheid het voorstel inderdaad twee keer van de agenda gehaald omdat het niet voldeed. Dit amendement, ingediend door sp.a, Open VLD en Groen heeft tot doel om de voorliggende motie technisch te optimaliseren – want er was inderdaad geen artikel – en enkele belangrijke punten ook toe te voegen. Wij stellen inderdaad vast dat deze motie vertrekt vanuit eenzelfde ambitie, namelijk voedselverspilling tegengaan! Ons OCMW wil een duurzame, sociale en toegankelijke organisatie zijn en daarom vinden we dat we het volgende niet uit het oog mogen verliezen (zoals u ook aanhaalt collega): is het vanzelfsprekend dat het OCMW-beleid het beleid van onze eigen stad, dat al door vele restaurants in Gent ook gevolgd wordt, mee ondersteunen door het invoeren van het restorestje. Daarnaast is het ook de kerntaak van het OCMW, en het Departement Ouderenzorg in het bijzonder, om in te staan voor de gezondheid en de veiligheid van onze senioren. Met dit amendement willen we er als bestuur dan ook voor zorgen dat alle essentiële aspecten omtrent het invoeren van de restorestjes dekt. Het is dus een aanvulling. Dus dit amendement, vanuit de meerderheid, omvat drie artikelen. Dus ons eerste artikel is inderdaad ook dat het OCMW de restorestjes invoert in de lokale dienstencentra. En dan hebben wij nog twee bijkomende artikelen. Artikel twee, dat de senioren die trouwe bezoeker zijn van onze lokale dienstencentra, zelf herbruikbare bewaardoosjes kunnen meebrengen voor het restorestje. Dus een maximaal vermijden van afval. En ook al is de zorg voor voedselveiligheid, zoals u zei ... Dus er is een gunstig advies geweest, juridisch volledige uitgeklaard, moeten wij alles doen om de gebruiker/consument te informeren en wij zouden dus vragen aan de diensten om een soort van sticker uit te werken die kan worden aangebracht op het restorestje met daarop de nodige informatie betreffende de voedselveiligheid. Uiteraard gaan de diensten dit concretiseren maar wij denken bijvoorbeeld aan het vermelden van de datum waarop het eten is bereid en meegegeven, vermelding dat het binnen de 24 uur best geconsumeerd wordt, dat het onmiddellijk koel moet bewaard worden, slechts eenmaal opgewarmd Nu, dat zijn een aantal ideeën bij ons maar ik denk dat de diensten dat wel technisch zullen uitwerken. Dus het is ons aanvoelen dat we daarin mee de motie van de collega's

versterken, uitbreiden en wij hopen dat we dit unaniem kunnen goedkeuren.

De heer voorzitter:

Goed collega's. Dus technisch gezien is het zo als er een motie is, er eerst ... Oh ja. Excuseer mij. Chantal ...

Raadslid Sysmans:

Neen, doe maar ...

De heer voorzitter:

Dus technisch gezien is het zo dat er inderdaad eerst gekeken wordt naar de amendementen en dat er dan over de totaliteit wordt gestemd. Dat is gebruikelijk de manier van werken tenzij dat er nog iemand het woord vraagt en daarop wil tussenkomen. Collega Sysmans Chantal ... Alstublieft.

Raadslid Sysmans:

Voorzitter, collega's, de discussie over de maaltijdrestjes volg ik nu al een tijdje via de notulen Ouderenzorg (ik denk een jaar ongeveer). Het voorstel van collega Els vond ik dan ook heel logisch en ik was van plan om een oproep te doen en het gezond verstand te gebruiken in dit. Wat ik niet goed begrijp is het waarom van een amendement van de meerderheid. Een amendement om tot hetzelfde resultaat te komen en plots dus wel een actie – of moet ik zeggen reactie – na een jaar discussie. Laat staan, volgens dat er toegelicht wordt, met een aantal aanpassingen maar ik denk dat Els eerder een vraag gesteld heeft zonder het dan eigenlijk qua vormgeving te hebben gesteld. Ik had veel zin om mij bij de stemming te onthouden omdat ik mij niet van de indruk kon ontdoen dat hier blijkbaar een politiek spelletje gespeeld wordt maar goed ... Ik kan mij uiteindelijk akkoord verklaren want het resultaat is uiteindelijk hetzelfde en het belangrijkste is dat er een oplossing gevonden wordt voor de mensen die een vraag gesteld hebben.

De heer voorzitter:

Collega Ronny Rysermans alstublieft ...

Raadslid Rysermans:

Dank u voorzitter. Ik wil toch eerst nog even terugkomen op artikel twee. Ik denk dat het inderdaad positief is dat men heeft geluisterd naar de persoon die is komen eten en zijn eigen bruikbare potje had meegebracht om daar zijn voedseloverschot van zijn eten in mee te nemen. Ik denk dat dat een positieve aanvulling is van het amendement maar ik wou toch eens op het puntje 'artikel drie' terugkomen in die zin van ... Als ik mij voorstel, ik ben iemand die tachtig jaar is en ik ga gaan eten in een lokaal dienstencentrum bij wijze van spreken ... Ik schuif dus aan met mijn bord of het wordt opgediend op tafel. Die dag voel ik mij wat minder bij wijze van spreken en ik eet niet alles op, ik haal mijn potje uit mijn tas bij wijze van spreken en ik schuif dat in mijn herbruikbaar doosje, waar ik absoluut geen probleem mee heb. Maar dan moet ge u eens voorstellen wat je gaat doen. Is het de bedoeling dat de bewoner zijn hand omhoog steekt en vraagt van 'wil je er nu een sticker opplakken alstublieft' of zo. Ik maak er misschien een beetje een karikatuur van of zo maar natuurlijk, die man of vrouw is tachtig jaar en dan is het precies zo van ik moet een toelating vragen om een sticker te krijgen alvorens ik het mee naar huis mag nemen. Ik kan mij wel vinden in het idee van dat je er moet voor zorgen dat je informatie meegeeft, dat je inderdaad zegt van 'het moet koel bewaard worden' of 'het is maximum 24 uren dat ge het moogt bewaren'. Ale ja ... Ik wou eens vragen hoe jullie dat eigenlijk zien en ik stel mijn vraag aan alle leden van de fractie, bij wijze van spreken.

De heer voorzitter:

Goed. Ik zal op een aantal dingen antwoorden. Dus ten eerste, het punt van de restrestjes is inderdaad al een tijd op de agenda gezet. Een jaar is het niet maar het is toch al meerdere maanden. Er is, zoals gebruikelijk is dat punt politiek op de agenda geplaatst en ik denk dat dat logisch is, is er eigenlijk aan de diensten gevraagd, aan het Departement Ouderenzorg, om te kijken hoe dat dat kon gebeuren. Wij hebben dan een nota gekregen die, laat ons zeggen, niet zo

duidelijk was. Wij hebben dat verdaagd en gevraagd om inderdaad dat verder te bekijken. Het is ook zo dat het departementshoofd Ouderenzorg ook gezegd heeft dat de centrumverantwoordelijken van de ldc's ook niet echt op een recht lijn te krijgen waren en dat het misschien ook niet slecht was om daar uiteindelijk ook een uitspraak over te doen. Dus eigenlijk hadden wij het probleem geagendeerd, hadden we gevraagd aan de dienst om daar werk van te maken en is men er op het niveau van het departement niet echt uit geraakt omdat er voorstanders waren en mensen die er minder happig voor waren. Zo simpel is het! En uiteindelijk hebben we het een tweede keer van de agenda gehaald voor te vragen van kijk, wilt ge alstublieft een voorstel doen die wel éénduidig is. Dit is een stukje dan doorkruist door inderdaad, collega Els, die ja, dat niet afgewacht heeft, het nieuwe resultaat van de diensten om van onderuit een voorstel te doen en zo is het eigenlijk op de agenda gekomen, als een motie. Ik heb dan ook in samenspraak gezegd met de collega's van kijk ja, een motie is een soort initiatiefrecht maar het is niet de bedoeling dat een motie in een comité komt. Eigenlijk is dat iets dat op een OCMW-raad moet komen omdat dat een politiek statement is waarbij dat alle vertegenwoordigers – u bent daar bijvoorbeeld niet in in Ouderenzorg – toch een zegje moeten kunnen over doen en een standpunt moeten kunnen innemen dus hebben we dat ook meteen verdaagd naar de OCMW-raad wetende dat – en dat is ook ondertussen afgestemd met mevrouw Liesbet Vertriest – dat eigenlijk er alleen maar sprake is van initiatiefrecht en de bedoeling van in comités zijn om comitévragen te stellen en in de raad een motie, een raadsbesluit ... Alleen is dat niet in ons reglement opgenomen en is dat zelfs een werkpunt om dat eventueel in de toekomst ook zo aan te passen van wat bedoelen we met een initiatiefrecht in een comité en wat bedoelen we met een initiatiefrecht in een raad? Het verschil bijvoorbeeld hier en in de Gemeenteraad is dat de comités beslissingsbevoegdheden hebben en in de Gemeenteraad heeft een commissie geen beslissingsbevoegdheid. In die zin is er nog wel een beetje verschil maar zou dat duidelijker zijn maar de collega's waren het erover eens dus dat is een eerste zaak. Twee zaak is het zeker niet de bedoeling om dat politiek te claimen of te pikken. Helemaal niet. Eén, het was technisch niet ok. Er moet blijkbaar iets blijven hangen zijn, ik weet ook niet hoe dat komt maar het was niet zo. Dus we wisten ook niet waarover we moesten stemmen. We hadden wel natuurlijk de bedoeling, de collega had het toegelicht. We moeten daar ook niet onnozel over doen, we wisten waarover dat het ging. Maar ten tweede, was er toch wel door de collega's een meerwaarde in dit amendement die compleet is. En - heb ik ook ondertussen van het departementshoofd gehoord – van kijk, het is goed dat er een duidelijk politiek standpunt is en wij zullen ons inderdaad daarnaar schikken en dit uitvoeren. Wat is er nu wel een verschil om dan inhoudelijk in te gaan? Wel, als ge in een restaurant gaat gaan eten, dan krijg je een portie. Je krijgt een biefstuk en wat frietjes en wat groenten en dat is het. Dat is afgemeten. In een lokaal dienstencentrum wordt dat 'en wrak' geleverd. Dat komt in pakketten, in bakjes of zakken van het woonzorgcentrum Zonnebloem. En men schat in, mensen die inderdaad een maaltijd bestellen want ze moeten zich een stuk aanmelden, maar we merken ook – want soms is er eens iemand ziek en dat er dan daarvan dikwijls dat wordt ook allemaal niet afgemeten. Er zijn grote eters, kleine eters. Bij het lokaal dienstencentrum is het gebruikelijk dat men ne keer terug kan gaan. Als men bijvoorbeeld een beetje soep bij wilt, dat men wat soep bij krijgt. Als men wat patatjes bij wilt ... er zijn mensen die van de eerste keer veel pakken en er zijn er bij die van de eerste keer weinig pakken en dan bij pakken. We moeten ook zien dat er dan anderzijds geen misbruik gebeurd. In een restaurant krijg je een portie, ge kunt het niet opeten en ge pakt uwen overschot mee. We kennen ook oudere mensen ... Met andere woorden ge krijgt een portie, schep maar goed op om al op voorhand een restestje in te calculeren. Dat is een eerste punt. Tweede punt ook ... Soms mensen komen niet af, ze zijn ziek. Er is in de totaliteit (hetgeen geleverd is aan het ldc) over; die niet op het bord komt maar die wel over is. En ook daar werd er vandaag soms de vraag gesteld 'wat wordt er daarmee gedaan?'. Ook dat willen we niet wegslijten want dat is juist hetzelfde of dat nu op een bord gelegen heeft of in de bain-marie gezeten heeft en mee opgewarmd is. Dus dat zijn de verschillende elementen die meespelen. Dus we moeten de heel specifieke situatie in de lokale dienstencentra een beetje inschatten en dat waren ook allemaal argumenten die de centrumleiders gezegd hadden van ja maar ja, we kennen dat ... Eigenlijk is het hier de bedoeling dat er zoveel mogelijk gepast besteld wordt, zoveel als mogelijk. Niet supplementair besteld worden en dan moeten er een aantal regels zijn zodanig dat ook, bij wijze van spreken, er niet geprofiteerd wordt. Dat er geen misbruik gemaakt wordt dat er al

iemand zijn restorestje ingecalculeerd heeft. We zien het ook bijvoorbeeld met de Uitpas. We hebben het erover gehad in het Comité Ouderenzorg. Met de Uitpas, dat er nu mensen zijn ongelooflijk, die bijvoorbeeld 's morgens naar het ene lokaal dienstencentrum gaan om hun punt te registreren en een gazette te gaan lezen en in de namiddag gaan ze naar een ander lokaal dienstencentrum om aan een activiteit mee te doen om weer een registratie, om een punt te registreren. Ja, op zichzelf ... ale, ge ziet dan maar hoe dat soms ... dat is menselijk zeker? (*gelach en reactie op achtergrond*)

Ik wil maar zeggen ... We zouden wij daar toch niet aan peinzen? We zouden wij daar niet aan denken en ze zijn er mee bezig. Dus in die zin, dat is de realiteit en moet dat uitgewerkt worden. Dus dat is eigenlijk de reden waarom dat er inderdaad toch wel verder moet gekeken worden 'wat wel – wel niet'. Het moet de doelstelling zijn om niets weg te smijten. Hetgeen dat op uw bord ligt en hetgeen dat daar ook eventueel wat teveel zou besteld zijn of over is omdat er mensen afgehaakt hebben, dat moet de bedoeling zijn. Ge moet ook weten dat in een restaurant, inderdaad, kookt men meestal vers. Dat is eigenlijk eten die al ne keer klaargemaakt is en die à la bain-marie ne keer weer opgewarmd is. En ge weet ook dat ge dat best allemaal niet te veel terug opwarmt want dat dat dan eigenlijk toch wel ook wel zorgt voor problemen naar bacteriën enzovoort. Dus in die zin, dat zijn eigenlijk een aantal aandachtspunten. Collega Liliane De Cock ... Goed. OK. Ja, ja ... gij krijgt het laatste woord. De indiener krijgt het laatste woord. Dat is altijd zo. Ok. Alstublieft ...

Raadslid De Cock:

Ok. Ik vind, ik kan wel inkomen in de opmerkingen die Ronny gemaakt heeft rond dat derde artikel. Het belangrijkste is inderdaad dat de mensen goed geïnformeerd worden want ook daar – ik wil geen algemene uitspraken doen over senioren – maar ook daar moeten we extra zorg hebben dat mensen vanuit misschien een ontwikkelde spaarzaamheid niet onvoorzichtig worden met voedsel. (*gelach en reactie op achtergrond*) ... iets wat ze meegekregen hebben van thuis 80 jaar geleden. Ja ... We moeten wel bepaalde garanties rond die voedselveiligheid hebben. Is dat nu met een sticker of informatie op een onderlegger (ik weet dat we dat voor andere zaken ook zo gedaan hebben) . Nu, die sticker was zo eerder van als mensen – zoals de voorzitter zegt – als mensen van de overzocht wat willen meenemen, dan kan je daar makkelijk een sticker opplakken. Ik kan mij evengoed voorstellen, het beeld van een senior die de overschot van zijn bord in een potje doet en dat die niet dat potje omhoog wil steken en zeggen van kijk, ik neem overschot mee. Alé, ik snap dat ook! Ik had daar nu niet bij stilgestaan. Ik vind het dus wel een heel terechte opmerking maar de belangrijkste boodschap is daarvan we willen die voedselveiligheid ook garanderen door heel goed te informeren en de diensten zullen dan uitwerken hoe dat dat het best gebeurt.

De heer voorzitter:

Ja, goed. Collega Ronny Rysermans alstublieft ...

Raadslid Rysermans:

Dank u.

De heer voorzitter:

Is dat het laatste woord want anders ...

Raadslid Rysermans:

Neen, neen. Het laatste woord gaat naar mijn collega.

De heer voorzitter:

Ok. Eerst collega Rysermans en dan collega Sysmans.

Raadslid Rysermans:

Inderdaad, ik denk dat het door de diensten uitgedokterd moet worden hoe we dat juist gaan aanpakken en dan wil ik ook kort vragen of dat dat dan binnen een half jaar ne keer kan

geëvalueerd worden op het Bijzonder Comité Ouderenzorg hoe dat verloopt. Of er dan eens iemand toelichting kan komen geven. Dank u voorzitter.

De heer voorzitter:

Collega Sysmans ...

Raadslid Sysmans:

Voorzitter, het is gewoon nog eens ter aanvulling. Het is wel degelijk dag op dag een jaar de mail van schepen Heyse waarbij dat dat plantadoosje in de vuilbak beland is. Dus ... iemand van Wibier.

Raadslid De Cock:

Een jaar geleden.

Raadslid Sysmans:

14 Januari 2015. Schepen Heyse heeft dan een mail gestuurd om dat te ...

Raadslid De Cock:

Ja, ja, ja ...

De heer voorzitter:

Collega Els Roegiers alstublieft ...

Raadslid Roegiers:

Dank u voorzitter. Nog twee kleine opmerkingen. Ik heb wel degelijk gewacht tot het tweede voorstel is gekomen vooraleer ik de motie heb ingediend en inderdaad het is inderdaad een jaar geleden dat die vraag is gesteld. Dat ging over een eenvoudige vraag maar die toch in de lijn ligt van jullie beleid, die ook terecht was dus ik heb er een beetje vaart of de druk heb ik verhoogd om er een beetje werk van te maken. En dan ten tweede ... ik ga nog altijd uit van het goede van de mensen en ik ga ervan uit dat dat een minderheid is die daar misbruik van maakt. Dank u wel.

De heer voorzitter:

Dat is ook eentje om te onthouden. *(gelach en reactie op de achtergrond)*

Nee, nee maar het is waar. Het is fantastisch dat dat ook voortschrijdend inzicht is.

Collega's, ik vraag u eerst de stemming over het amendement. Kan dat aanvaard worden? Ja? Ok.

Dus het is unaniem aanvaard, de amendementen. En de goedkeuring van de motie in zijn totaliteit? Unaniem? Ok, waarvoor dank. Dan weten onze mensen van het Departement Ouderenzorg wat uit te werken en dat verder te concretiseren. Dan stellen we ook voor dat dat zeer snel wordt ingevoerd en uitgewerkt. Dat dat op één van de volgende BC's OZ echt nog geconcretiseerd wordt hoe dat men het precies gaat doen en dan garanderen we dat we binnen een half jaar ook een evaluatie houden. Een half jaar na de invoering maar die invoering mag niet te lang meer op zich laten wachten. Laat het ons zo voorstellen. Goed. Dank u wel.